

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant kolm väidet.

1. Esimene väide, et hagi esitanud aktsionäridel (s.o Trasta Komercbanka aktsionäridel eristatuna Trasta Komercbankast endast) ei olnud Trasta Komercbanka põhjendatud huvist eraldi seisvat põhjendatud huvi tühistamishagi esitamiseks.

Esimene väide põhineb järgmistel argumentidel:

- Apellant märgib, et Üldkohus tõlgendas vääralt kohtupraktikat, kohustades aktsionäre tõendama, et neil on eraldiseisev huvi menetluse algatamiseks osaliselt nende kontrolli all olnud ettevõtjale adresseeritud otsuse peale. Muu hulgas rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta 12. septembri 2017. aasta kohtumääruses märkis, et see kohtupraktika ei ole kohtuasjas T-247/16 kohaldatav.
 - Hagi esitanud aktsionärid ei ole tõendanud, et neil on Trasta Komercbanka põhjendatud huvist eraldi seisev põhjendatud huvi: vaidlusalune otsus ei ole nende õiguslikku olukorda mõjutanud (erinevalt likvideerimismenetluse algatamisest, mis on eraldi toiming). Ei saa öelda, et hagi esitanud aktsionäridel on Trasta Komercbanka enda põhjendatud huvist eraldi seisev põhjendatud huvi selle vastu, et Trasta Komercbankal oleks krediidasutuse tegevusluba.
 - Muu hulgas ei tule eraldiseisvaks põhjendatud huviks pidada huvi nõuda kahjuhüvitist ega aktsionäride majanduslikku huvi saada dividende.
2. Teine väide, et hagi esitanud aktsionäridel ei olnud kaebeõigust, arvestades, et vaidlusalune otsus neid individuaalselt ei puudutanud.

Teine väide põhineb järgmistel argumentidel:

- Vaidlusalune otsus hagi esitanud aktsionäre individuaalselt ei puuduta, sest see ei mõjuta neid neile eriomaste tunnuste tõttu.
 - Vaidlusaluse otsusega ei ole asetatud hagi esitanud aktsionäre teistsugusesse olukorda kui ülejäänud aktsionäre või Trasta Komercbankat ennast.
3. Kolmas väide, et hagi esitanud aktsionäridel ei olnud kaebeõigust, arvestades, et vaidlusalune otsus neid otseselt ei puudutanud.

Kolmas väide põhineb järgmistel argumentidel:

- Vaidlusalune otsus hagi esitanud aktsionäre otseselt ei puuduta, sest nende õigusi ei ole kohtupraktika tähenduses oluliselt mõjutatud.
- Pelgalt majanduslik kahju, mis on põhjustatud vaidlusalusest otsusest, ei tähenda, et on mõjutatud nende õiguslikku olukorda (eristatuna Trasta Komercbanka omast), olenemata nende majanduslike tagajärgede intensiivsusest.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Areios Pagos (Kreeka) 27. novembril 2017 – Ellinika Nafpigeia AE
versus Panagiotis Anagnostopoulos jt**

(Kohtuasi C-664/17)

(2018/C 032/24)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Areios Pagos

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Ellinika Nafpigeia AE

Vastustajad: Panagiotis Anagnostopoulos jt

Eelotsuse küsimused

1. Kas tuvastamaks, kas ettevõtja või ettevõtte ülemineku või ettevõtja või ettevõtte osa üleminekuga on tegemist või mitte, tuleb direktiivi 98/50/EÜ⁽¹⁾ artikli 1 kohaselt „majandusüksuse“ all mõista iseseisvat tootmisüksust, mis suudaks oma eesmärgi saavutamise nimel tegutseda ilma, et peaks kolmandatelt isikult muretsema (ostes, laenates, üürides või muul moel) mingeid tootmistegureid (toorainet, tööjõudu, masinaid, lõpptoote komponente, tugiteenuseid, majandusressursse ja muud)? Või piisab „majandusüksuse“ mõiste jaoks hoopis eraldi tegevusobjekti olemasolust, võimalusest, et see objekt kujutab endast tegelikult tema majandustegevuse eesmärki, ning tootmistegurite (tooraine, masinate ja muu sisseseade, tööjõu ning tugiteenuste) tõhusast korraldamisest selle eesmärgi saavutamiseks, ilma et tähtsust omaks asjaolu, et uus käitaja hangib tootmistegureid ka väljastpoolt või et ta ei ole konkreetsel juhul oma eesmärki saavutanud?
2. Kas see, et tegemist on üleminekuga, on direktiivi 98/50/EÜ artikli 1 kohaselt välistatud või mitte, kui võõrandaja, omandaja või kumbki ei näe ette mitte ainult tegevuse edukat jätkamist uue käitaja poolt, vaid tulevikus ka tegevuse lõpetamise, et kõnealune ettevõtja likvideerida?

⁽¹⁾ Nõukogu 29. juuni 1998. aasta direktiiv 98/50/EÜ, millega muudetakse direktiivi 77/187/EMÜ liikmesriikide nende seaduste ühtlustamise kohta, mis käsitlevad töötajate õiguste kaitset äriühingute, ettevõtete või nende osade üleminekul (EÜT 1998, L 201, lk 88).